

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - - \$6.00
Za pol leta - - \$3.00
Za New York celo leto - - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 78. — STEV. 78.

NEW YORK, TUESDAY, APRIL 3, 1923. — TOREK, 3. APRILA, 1923.

VOLUME XXXI. — LETNIK XXXI.

OBLASTNI PREMOGOVNI BOSI V W. VA.

Lastniki premogovnikov v West Virginiji onemogočajo vsako organizacijsko delo ter izvajajo absolutno in avtokratično oblast. — Nameravano predavanje Howarda Holtja je bilo prepovedano. — Vsak izraz proste misli zabranjen.

Charleston, W. Va., 1. aprila. — Če bi preživel kak pručevalec socijalne znanosti par let v West Virginiji, da prouči sistem, potom katerega so se lastniki rogov polastili popolne kontrole nad političnim in duševnim življenjem države, bi dobil izvor te kontrole v prvih napadilih na delavsko organizacijo v premogovnikih.

Ti napadi so temeljni, na katerem so gradili lastniki rogov svojo moč. Najprej so se polastili okrajnih vlad in policijske sile. Zatem so priveli v premogovne okraje oborožene bandite. Nato so se polastili kontrole nad sodišči. Javna zborovanja delavcev so bila prepovedana. Tudi vsa druga javna zborovanja so bila osumljena. Pred kratkim so prepovedali celo redu "Knights of Pythias" konvencijo v premogarskem okraju.

Howard Holt iz Mountsville, katerega je povabil Union Mission, da predava v Charlestenu o "Zločinu in njega kazni", je zadel na odpor Shermana Darsta, člena držav. kontrolnega sveta.

Na povabilo superintendenta misije je Holt hotel imeti predavanje. Ko je izvedel za to Sherman, najbrž domneval, da bo govoril o prisilnem delu in dragih zlorabah, ki se dogajajo v državnim jetništvu.

Rekel je, da morajo imeti vse prizadete stranke pravico o tem razpravljati in da ne smet Holt govoriti v nedeljo o posvetnih stvarih.

Holt ni hotel predavati, pač pa je izdal ugotovilo, naslovljeno na kontrolerja, kateremu je stavil par primernih vprašanj.

V naslednjem navajamo del tega ugotovila:

— Kaj ne, da ste nameravali preprečiti moje predavanje?

— Zakaj niste hoteli, da bi govorili?

VELIK POŽAR V MAINE.

Mars Hill, Maine, 2. aprila. — Pretežni del trgovskega dela tege mesta je bil uničen od požara in povzročeno škodo enjigu na \$175.000. Požar je izbruhnil v neki prodajni pohištva.

Zaradi tega, ker bi vam dokazal, da se vspričo sedanjega jetniškega sistema število zločinov veča.

Ali hočete to zanikati?

Predavanje ste preprečili, ker bi vam dokazal, da je država jetnišnica West Virginije pravčno kotiče zločinov, kjer ne pohiščajo nobenega človeka, pač pa vsakega poslabšajo.

Preprečili ste predavanje, ker bi vam dokazal, da je država jetnišnica kotiče tuberkuloze.

Vodni pritisk je bil slab in močan veter je prenašal plamene od enega poslopja na drugo, dokler ni bil uničen celi trgovski del vključno hotel, vči prodajan in privatnih stanovanj.

**DENARNA IZPLAČILA
V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM
OZEMLJU**

za potrebe naših bank izvršujejo naslednje, hitro in po nizkih comakih.

Včeraj so bile naše cene skedeni!

Jugoslavija:

Naspolnila na sedajne pošte in izplačuje "Kr. poštni Šekovni urad in Jadranška banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač naštevki naspolnilo najugodnejšo.

100 Din.	\$ 1.30	K 400
200 Din.	\$ 2.40	K 800
500 Din.	\$ 5.60	K 2,000
1000 Din.	\$ 11.10	K 4,000
2000 Din.	\$ 22.00	K 8,000
5000 Din.	\$ 54.50	K 20,000

Italija in zasedeno ozemlje:

Naspolnila na sedajne pošte in izplačuje "Jadranška banka" v Trstu, Opatiji in Kaderi.

50 lir	\$ 3.00	
100 lir	\$ 5.70	
300 lir	\$ 16.20	
500 lir	\$ 26.50	
1000 lir	\$ 52.00	

Za posiljatve, ki presegajo znesek pet tisoč dinarjev ali po dvaličo lir dovoljujemo po mogočnost se poseben popust.

Vrednost dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in neprilakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po cevi onega dne, ko nam dospe poslan dinar v roke.

Glede izplačil v ameriških delavcih glejte poseben oglaz v tem člunu.

Dinar nam je poslat najbolje po Domestic Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

22 Cortlandt Street New York, N. Y.
Glavno nastopništvo Jadranška Banka.

DRŽAVNI PRAVDNIK IMA NOVE DOKAZE

Pomožni okrajni pravnik Pecora ima baje dokaze, da jo je zasledoval človek, ki je hotel izvabiti od Michella veliko svoto.

Preiskovalno delo glede umora Dorothy King ali Keenan je sedaj izključeno v rokah policije. Pomožni okrajni pravnik Pecora je v soboto izročil celo zadevo policiji ter ne bo vršil nikakih nadaljnih preiskav ali koga zaslil v tej zadevi. Predno pa je opustil celo zadevo, se mu je posrečilo ugotoviti dejstvo, da je nekdo že dolgo časa prigovarjal Dorothy Keenan, naj izsilil iz milijonarja Mitchell veliko svoto dejanja.

— Končno smo mogli definitivno ugotoviti dejstvo, da se je neka povsem dobročena osoba večkrat približala deklei, — je rekel okrajni pravnik. — Domnevam, da je pričel dotični staviti svoje predloge tekom preteklega poletja, ko je neki moški rekel deklei, da bo razkril njene odnosaje z Mitchelлом, če ne bo plačala gotove svote denarja. Ona pa ni hotela baje ničesar vedeti o teh izsiljevalnih načrtih.

— Ta dejstva so potrdila pričevanja treh različnih prič, ki niso bile v nikaknem stiku med seboj.

Tozadovna povest mi je bila sporočena takoj v pričetku preiskave in ko je bila ponovljena dvakrat, iz ust povsem ločenih in nedovisnih prič, sem uvidel, da mora biti resnična.

Tudi drugi policijski uradniki so molčali, a neoficijelno namignili, da jih ni posebno razveselila novica, da je izključeno njim povrjeni celi slučaj.

Glasi se, da je bilo izdano novo povelenje na vse policiste, naj pomagajo najti lekarino, v kateri je bila kupljena steklenica kloroforina. To povelenje je bilo strogo izvedeno v gotovih okrajih.

V nekaj delovno trdovratno krožile novice, da isče policija nekega moža, ki bi ji mogel nuditi važne informacije glede akej umorjene lahkoživke na večer njene smrti.

Te novice so tudi javljale, da je nekdo že pomožil okraj, da je dobrodošen vlogo v življenju umorjene v zadnjem času.

Baje ni bil v nikaki zvezi z milijonarjem Mitchellom ter njegovim trabantom. Kdorkoli je umoril dekle, je poznal vsako najmanj podrobnost njenega življenja in obnašanja ter pozнал tudi njen stanovanje ter njegova notranjost. Tudi hiša, v kateri se je nahajalo njeno stanovanje, nini bila tuja in očividno je imel nedostop do stanovanja.

Dejstva, katera ima policija v rokah, bi morala prizvesti nekaj uspehov. V sedanjem trenotku pa ni ničesar napovedati vnaprej glede končnega izida cele zadeve.

— Od sedaj naprej bo celi slučaj izključeno v rokah policije, — je rekel nadalje Mr. Pecora. — Jaz sem si le hotel ogledati gotovo točke clega slučaja ter jih tudi vsled tega preiskal. Šel sem tako daleč kot sem mogel iti in sedaj ima policija vse informacije.

— Ali pričakujete kake akcije, kakih aretacij ali nadaljnih zaslijanj glavnih udeležencev? — so ga vprašali poročevalci.

— Ničesar ne morem izjaviti vnaprej. Policija je poverila celo zadevo svojim izkušenim ljudem in ob vsakem trenotku se lahko kaj pripieti — je odvrnil pomogni okrajni pravnik.

Policija, kateri očividno ne ugaia akej ponočnega okrajnega pravnika, je previdno molčala glede korakov, katere namerava storiti v tej zadevi. Capitan Carey je na svojem domu osorno

IZ NEWYORŠKE MLAKUŽE.

Slike nam kaže krasno newyorsko igralko, 21-letno Frances Beckwith, ki je pred kratkim umrla v Rooseveltovi bolnišnici.

Vzrok njenе smrti je bila pre velika množina zavžitega alkohola. Našli so jo napolnezavest no pred njenim stanovanjem.

zavrnili vsa vprašanja časnikov, katerim je reklo na kratko, da ne more izjaviti niti besedice glede clega slučaja.

Tudi drugi policijski uradniki so počivali vsi delave, da ne more izjaviti niti besedice glede clega slučaja.

Glasi se, da je bilo izdano novo povelenje na vse policiste, naj pomagajo najti lekarino, v kateri je bila kupljena steklenica kloroforina. To povelenje je bilo strogo izvedeno v gotovih okrajih.

V nekaj delovno trdovratno krožile novice, da isče policija nekega moža, ki bi ji mogel nuditi važne informacije glede akej umorjene lahkoživke na večer njene smrti.

Te novice so tudi javljale, da je nekdo že pomožil okraj, da je dobrodošen vlogo v življenju umorjene v zadnjem času.

Baje ni bil v nikaki zvezi z milijonarjem Mitchellom ter njegovim trabantom. Kdorkoli je umoril dekle, je poznal vsako najmanj podrobnost njenega življenja in obnašanja ter poziral tudi njeno stanovanje ter njegova notranjost. Tudi hiša, v kateri se je nahajalo njeno stanovanje, nini bila tuja in očividno je imel nedostop do stanovanja.

Dejstva, katera ima policija v rokah, bi morala prizvesti nekaj uspehov. V sedanjem trenotku pa ni ničesar napovedati vnaprej glede končnega izida cele zadeve.

— Od sedaj naprej bo celi slučaj izključeno v rokah policije, — je rekel nadalje Mr. Pecora. — Jaz sem si le hotel ogledati gotovo točke clega slučaja ter jih tudi vsled tega preiskal. Šel sem tako daleč kot sem mogel iti in sedaj ima policija vse informacije.

— Ali pričakujete kake akcije, kakih aretacij ali nadaljnih zaslijanj glavnih udeležencev? — so ga vprašali poročevalci.

— Ničesar ne morem izjaviti vnaprej. Policija je poverila celo zadevo svojim izkušenim ljudem in ob vsakem trenotku se lahko kaj pripieti — je odvrnil pomogni okrajni pravnik.

Policija, kateri očividno ne ugaia akej ponočnega okrajnega pravnika, je previdno molčala glede korakov, katere namerava storiti v tej zadevi. Capitan Carey je na svojem domu osorno

zavrnili vsa vprašanja časnikov, katerim je reklo na kratko, da ne more izjaviti niti besedice glede clega slučaja.

Tudi drugi policijski uradniki so počivali vsi delave, da ne more izjaviti niti besedice glede clega slučaja.

Glasi se, da je bilo izdano novo povelenje na vse policiste, naj pomagajo najti lekarino, v kateri je bila kupljena steklenica kloroforina. To povelenje je bilo strogo izvedeno v gotovih okrajih.

V nekaj delovno trdovratno krožile novice, da isče policija nekega moža, ki bi ji mogel nuditi važne informacije glede akej umorjene lahkoživke na večer njene smrti.

Te novice so tudi javljale, da je nekdo že pomožil okraj, da je dobrodošen vlogo v življenju umorjene v zadnjem času.

Baje ni bil v nikaki zvezi z milijonarjem Mitchellom ter njegovim trabantom. Kdorkoli je umoril dekle, je poziral tudi njeno stanovanje ter njegova notranjost. Tudi hiša, v kateri se je nahajalo njeno stanovanje, nini bila tuja in očividno je imel nedostop do stanovanja.

Dejstva, katera ima policija v rokah, bi morala prizvesti nekaj uspehov. V sedanjem trenotku pa ni ničesar napovedati vnaprej glede končnega izida cele zadeve.

NOVA NASILJA FRANCOSKIH VOJAKOV

"GLAS NARODA"

ISLOVENEAN DAILY

Owned and Published by
Slovene Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Offices
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$8.00
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izdaja vsaki dan izvzemati nedelj in prenikev.

Dopolni krem podpisem in osebnosti ne se prihvajajo. Denar naj se blagovno poslati po Money Order. Pri spremembah kraja naravnika, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališča naznamo, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 626

ENA PRAVICA ZA VSE

Preiskava glede umora prejšnjega vojaka Petersa, katerega je bil osumljen sin milijonarskega peka Warda, in vse okoliščine, ki spremljajo kloroformiranje lahkoživke Dorothy King, morajo dovesti tudi najbolj lahkoverne do spoznanja, da vodi pravosodni stroj tolpa plačencev, katerim nista pravica in resnica nič drugega kot maski, za katерima počenja svoj posel.

Na kak način so takrat izmotali iz zagate sina milijonarskega peka, je tako dobro znano vsem, da nam ni treba še nadalje razpravljati. Governer Smith je sicer obljubil, da bo uvedel novo preiskavo, a tudi v tem slučaju je bila sama obljuba. Peters je mrtev, a denar milijonarja Warda je živ. Če bi bil morilec Petersa delavec, ne pa sin milijonarja, če bi ne imel milijonov in vpliva svojega očeta, bi ga bili že davnaj procesirali ter tudi obsodili. To je tako jasno, da bi komaj mogli najti človeka, ki bi si drznil temu oporekat.

Nič manj sramotna pa ni preiskava, ki se vrši glede umora newyorské lahkoživke Dorete King.

Ze v začetku je bilo rečeno, da je imela deklina, ki je bila umorjena s kloroformom, intimne odnose z bogatimi gospodi. Onega jutra, ko so našli njeno truplo, so to ugotovila policjska poročila. Zaenkrat pa ni imel nihče niti najmanjšega pojma, da je pri tem prizadeta, ne le zelo bogata, temveč tudi zelo vplivna opora naše družbe. Kakor hitro se je to izvedelo, so dobili listi svrila, naj bodo previdni.

Pojavil se je takozvani gospod "Marshall". Niti izdaleka ni nihče namignil, kdo je pravzaprav ta gospod "Marshall". Nastopal je kot znan veseljak. Kmalu pa je pronicalo, da se skriva za tem veseljakom znan industrijski magnat, ki je v zvezi z najboljšo ameriško družbo.

Tega gospoda so povabil oblasti k sebi kot pričo. Moral je priti h policijskemu inšpektorju, ki je vodil preiskavo.

Poklicali pa so ga na mesto, kamor niso mogli časnikiški poročevalci. Ko je bilo zaslisanje končano, pa ni bilo več mogoče prikrivati, kdo je pravzaprav ta gospod Marshall in pomožni okrajni pravnik takoj izjavil, da ni milijonar Michell zapleten v morilno zadevo.

Baje je bil le prijatelj umorjene, čeprav so našli v njenem stanovanju njegovo spodnje perilo.

Najbrž ni imel Michell nobenega opravka z umorom. Radi pa bi vedeli, če bi se preiskovalne oblasti v isti meri ozirale na navadnega delavca, ki bi prišel v isti položaj.

Med ljubimci umorjene lahkoživke je bil tudi sin zveznega generalnega pravnika Daugherty-ja. Tudi on je zahajal v stanovanju mlade ženske ter je baje postal žrtv izsiljevalnih poskusov drugih prijateljev umorjene. Tuji njega je bilo treba zasliti. Ali so ga poklicali v policijski glavni stan? Gotovo ne. Nadomestujoči okrajni pravnik ga je povabil k sebi ter ni pri tem pregledal nobene varnostne odredbe, ki bi mogla prikriti sina vsemi gočnega justičnega tajnika pred pogledi časnikiških poročevalcev.

Tako se je mlademu Daugherty-ju posrečilo priti skozi stranska vrata v najsvetjejše javnega obtožitelja. To svetišče je smel po isti poti zopet zapustiti. Eno uro pozneje pa je Mr. Pecora zopet pričel prati umazano perilo, in v tem slučaju v interesu mladega Daugherty-ja.

Justicia v razredni državi že zdavnaj ni več pravica. Justicia ni nič drugega, kot orodje sile v rokah vladujočega razreda, ki se tega orodja vedno poslužuje proti zatiranemu delavskemu razredu.

Iz Jugoslavije.

Močan potres; velika škoda v Dalmaciji.

Beograd, 15. marca. Davi ob 6.45 je zabeležil aparat seismografske postaje v Beogradu močan potres. Kmalu so prišla poročila, ki so ga opazili v Bosni in Dalmaciji. Iz Sarajeva javljajo, da so ob 6.30 občutili potres, kakršnega tamkaj ne pomni. V tovarnah so se sesuli dimniki, pri mnogih zgradbah so se podrli zidovi. Porušilo se je 6 hiš, z mnogimi je popadala opeka. Skoda je ogromna. Tudi v Mostaru v Hrvatski je potres povzročil občutno škodo. V okolici Makarske so bile tudi človeške žrtve.

Split, 15. marca. Danes ob 6.40 so občutili močan potres po vsej Dalmaciji. Potres je povzročil občutno škodo. V okolici Makarske so bile tudi človeške žrtve.

Zagreb, 15. marca. Danes ob 6.45 so čutili v Zagrebu potres, ki je bil tako silen, da je izskočilo veliko škodo. Strojni oddelek to-

KAJ JE TURSKI TOBAK?

To je tobak najboljšega duha in okusa, prepeljan 3000 milij preko celine in morja ter spravljen v HELMAR TURŠKE CIGARETE.

Turški tobak je tudi najboljši in najbolj drag za cigarete. HELMAR so napravljene iz 100% ciste turškega tobaka.

20 HELMAR stane nekaj več kot 20 navadnih cigaret, pa so nekajkrat več vredne.

HELMAR so v lepenkastih škatljah, kar jih ščiti pred lomljenjem in krušenjem. Navadne cigarete so v zavojkih.

ZAPOMNITE SI ŠKATLJO IN IME.

Izdajalec prvo-vrstnih turških in egipčanskih cigaret na svetu.

Zaradi tega je zabeležen samo začetek potresa, ker aparat dalje ni funkcional. Potres je bil lokalno nekoliko boljši, ker so pričele reke zopet padati.

Velike poplave v Srbiji.

Po poročilih, ki jih je prejela direkcia vod v Beogradu, so skoraj vse reke in potoki v Srbiji ter Vojvodini in Bosni vsled trajnega deževja silno narašle, zlasti pa Tisca, Morava in Vardar. Na ozemlju nove Srbije deževje neprestano v kumanovskem, skopljanskem in bregalniškem okraju. Potoka Ljubovski Kriva reka sta stopila iz bregov in poplavila vso okolico.

Delo na podiju počiva že od 7. marca. 14. marca ponosni je Vardar na rastel z neverjetno hitrostjo. Pri Velesu je bil levji breg popolnoma poplavljen in je dosegla voda višino 3 metrov, v ostalih krajih pa nad 1 metro. Škoda je ogromna, vendar pa k sreči dosedaj se ni zaznamoval človeških žrtev. Tudi v okolici Gjegviglije je Vardar prestopil bregove in so vsa polja okoli Valandovega pod vodo. Kritičen je položaj posebno v bregalniškem okraju, kjer je radi pomanjkanja mostov čez Bregalnicu prekinjen vsak promet. Pri Carevem Selu je Bregalnica podrla in odnesla s seboj mostove in porušila tudi nekaj hiš. V Velesu se etui škoda na 5 milijonov dinarjev. V malaškem okraju pri Štipu so prekinjene vsake vezi med posameznimi občinami in se promet vzdržuje samo še z orožniškimi patruljami na konjih. V Velesu je vodra voda celo v srezki urad in je narašla tri metre visoko. Po odredbah oblasti so morali prebivalci posamezne vasi popolnoma izprazniti. Po naj.

Jugoslovanski znak.

V promet je prišel te dni jugoslovanski znak, katerega je izdal Milan Kerec iz Čakovec v spomin narodnega ujedinjenja in kralja osvoboditelja Petra I. Prvi izgotovljeni znak je bil izročen dvorni pisarji v Beogradu. Na znaku je simbolično izraženo ujemanje Števov Hrvatov, Hrvatov in Slovencev v eno državo. Ker je znak zelo okusno sestavljen, pridejo v promet še drugi predmeti s tem znakom v svrhu propagande.

Tujerodno prebivalstvo.

Po zadnji statistiki živi tačas v Londonu 29.768 Rusov, 26.923 Poljakov, 11.104 Francov in 5743 Nemcov.

Peter Zgaga

Na svetu je dosti čudnih stvari. Najbolj čudna stvar je pa, da ima človek, ki ti je kdaj kako uslužbo napravil, izvanredno dober spomin.

"Proletaree" je uvedel veliko kampanjo za tisoč naravnikov. "Proletaree" se je lotil dela. To je lepo znamenje. Ves kredit njevi živilosti! Dva tisoč mu jih iz sreca privoščim.

Beračenje za podporo je bilo res nekaj nizkotnega. In posebno tisto ongavno potezanje za ostanke milijondarskega sklada.

Baš tako je bilo, kot že bi mežnarji zmanjkalo denarja za počelo obliko, pa bi ves slinast in početju stopičal krog puščice, v kateri so milodari za duše v vičah.

Ce dobi tisoč novih naravnikov, to znašala njegova garda tisoč sedemstopenesedemdeset vojščkov.

Takole garda pa že zasluži par sto strani v "Zgodovini ameriških Slovencev".

O Kristanu ni ne duha ne sluha. Možak se je zadnji čas tako izprostiliral, da ga niti v lemetu več ne vzamejo.

Knjiga "Na krvavih poljanah", katero objavljajo v "Prosjeti" ima tako umazano politično ozadje.

Že vsaj Matičičeve sorodstvo tako poroča in zatrjuje.

Iz slovenske naselbine v New Yorku ne morem drugega poročati, kot da bo meseca oktobra par krstov in meseca novembra par porok, če bodo očetje storili svojo dolžnost in bodoz madlimi materami zadovoljni.

Nekaj izvanredno značilnega je naslednje dejstvo: Pred kratkim je uglasil popustno opustošiti tri četrtine vseh paviljonov. V sosednjih hišah stanujejočih ljudi se je polastila silna panika in je vse zbežalo na prost. Reševalnih del se je poleg gasilev udeleževalo tudi vojaštvo. Požar je trajal do jutri in je napravil en milijon lirske škode. Le z največjimi napori se je posrečilo rešiti nekaj paviljonov. Splošno zanesljivo so porabili uzmovci, da so vlonili v prazna stanovanja strank in pokradli, kar jim je prešlo pod roko.

Ko bo šel papež v Lurd, naj gre Še Italija z njim. Malo vode, lurske ali navadne, bi menda ozdravilo njeni pijanost.

Kadar nima madžarska republika drugega dela, se prička, koga bo izbrala za kralja.

Pasič in rumunska kraljica bi bila najbolj zadovoljna, če bi imela v jugoslovanskem parlamentu edino in poglavito bese do Pasie in rumunska kraljica.

Krepost pravice obstaja v zmennosti, katero vodi modrost.

Sedaj je že drugi sin angleškega pravkar razlagala svoj veliki načrt o potovanju preko sirskega sveta. — 16letni sinko knezove Konjice pa je nekega večera izpraznil otvorito blagajno in napisal roditeljem pismo, naj ga ne pričenkuje več, ker se je podal križem.

Stari se pa se precej trdno drži v sedlu.

Toda, ko bodo začeli padati ljudje njegove vrste, bodo zamaški sklicati toliko pomagačev, da bi jih sproti pobirali.

Neki washingtonski sodnik je na dolgo in široko dokazal, da je dolar še vedno vreden sto centov.

To je morda resnično.

Toda učeni sodnik bi moral po-

vediti, kaj se da dandanašnji ku-

piti za sto centov.

Jugoslovanka

Ustanovljena L. 1898

Katni. Jednota

Inkorporirana L. 1901

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni admiralni.

Podpredsednik: RUDOLF PERDAN, 928 E. 18th St., Cleveland, O.
Tajnik: JOSEPH BALANT, Box 104 Pearl Ave., Lorain, O.
Skladnik: GEO. L. BROZICH, Elkhorn, Minn.
Skladnik: JOHN MOVERN, 412 - 13th Ave., Duluth, Minn.

Vrhovni zadravnik:
DR. JOSEPH GRAFICK, 848 E. Ohio Street, N. W., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:
ANTON KRAŠNIK, Room 306 Bakersfield Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.

MOHOR MЛАДИĆ, 1324 W. 18 Street, Chicago, Ill.

FRANK SKRABEC, 4522 Washington Street, Denver, Colo.

Perotni odbor:
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Elkhorn, Minn.

GREGORY J. FORENTA, Black Diamond, Wash.

FRANK KORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravstveni odbor:
VALENTIN PIRC, 788 London Rd., N. E., Cleveland, O.

PAULINE ERMINCE, 829 3rd Street, La Salle, Ill.

JOSEPH STERLIC, 404 E. Main Avenue, Pueblo, Colo.

ANTON CELARC, 535 Market Street, Waukegan, Ill.

Jugoslavia irredenta.

Nesreča na Vrbskem jezeru.

Na Vrbskem jezer

Bodite previdni pri nakupovanju farm!

Jugoslovanska pisarna F. L. I. S. resno svari rojake, naj se prej na lastne oči prepričajo, predno kupijo kako farmo. — Obetov zemljiških agentur se ne sme smatrati za čisto zlato. — Pri skupnih izletih kompanija le tisto pokaže, kar je dobro.

V tej deželi je še vedno mnogo nerazvite zemlje, primerne za poljedelstvo, dasi treba priznati, da so časi že minuli, ko je bilo v Združenih državah na razpolago polno prvočrvene ledine, ki se je dala izkoristiti brez posebnih težkoč. Ali ne gledate na ogromne polupuščave na zapadu, ki so primerne le za pašnjo, je še vedno na razpolago okoli 270 milijonov akrov, ki so primerne za farmanje in obstajajo iz gozdov in rovt, ali pa iz zemlje, ki potrebuje osušenje ali namakanja, oziroma iz drugih vrst ledine. Za hodoče farmarje, ki hočejo orati ledino, je torej še vedno dosti zemlje na razpolago.

Mnogo železniških družb in drugih velikih zemljiških posestnikov daje obdelovati sredi zemlje, ponujenih na prodaj, posebne farme, ki naj služijo kot vzorec. Ako te vzorne farme služijo za to, da nazorno prikažejo izdatnost dotednih zemljišč na zdrav ekonomski podlagi, potem so jaka koristna. Ali pa jih obdelava brez ozira na stroške produkcije in uprave, ako doglednim kupecem pokažejo le izbrane vzorce neuspešnih pridelkov in se jim ne pove o nespešnih letinah in drugih težkočah, potem te vzorne farme služijo le namenu, da omanjijo dozrevnega kupca, ne pa da mu dokažejo, kak uspeh utegne doseči navaden farmar, ki razpolaga le s skromnim kapitalom in je popolnoma odvisen od pridelkov farme.

Ogled na tlem mesta je takoreč bistven del pri kupovanju farme, in kompanije navadno vabijo voljne kupec, da si prideje ogledat zemljišče. Nekateri družbe organizirajo izlete s posebnimi Pullman karami pod svojim posebnim vodstvom. Poskrbljeno je za pogostovanje klijentov in celo kakšenkrat za postranske zabavne izlete. Ali stvar je tako napovedana, da si klijenti morejo ogledati le to, kar kompanija želi, da vidijo, in kar je neugodno, se skrbno zakriva.

V svojem tozadечnem poročilu Department of Agriculture takole opisuje delovanje mnogih izmed teh naseljeniških družb:

Mnogo izmed teh kompanij isče svoje odjemalec med ljudmi z majhnim kapitalom, posebno med tujerodeci in drugimi ljudmi, ki ne poznavajo razmer v oni pokrajini, kjer zemlja leži. Kompanija dostikrat organizira farmsko kolonijo za posebno narodnostno skupino, ali za prebivalce kake posebne ameriške industrijalne naselbine.

Družbe oglašajo po časopisih, dostikrat celo v starem kraju, in posiljajo in delijo cirkularje in brošure med dogledne kupee.

Mnogo izmed teh poslednjih so bili pojedeleci že v starem kraju, nimačo pa pojma o pionirskega obdelovanja zemlje. Skoraj vedno imajo ti kupec le toliko kapitala, da zadostuje za prvi obrok kupnine in nakup malo pojedelskih priprav. Ako ti naseljeni nimajo potrebne izkušnje za obdelavo celine in malo kapitala, je neobhodno potrebitno, da imajo na razpolago obsežne in liberalne kredite, tako da bodo v stanu obtičati na zemljišču, dokler isto ne obrodi zadost za življence in za kak denarni dohodek. Mnoge kompanije se obvezujejo priskrbovati kredit in vsa potrebna navodila in nadziranja, dokler ne bo farmar izven pionirske stopnje.

V teoriji vse to zgleda lepo in bi moral delovati v korist obič, prodajalca in naseljenca, in zgodilo se je mnogokrat, da je stvar zares uspela. Dostikrat pa se stroški za prodajanje in popravljanje zemljišča, dodatno z upravnimi stroški kompanije, toliko nakopičijo, da postane kupnina večja, kot jo zaslubi radovitnost dotične zemlje. Ako se naseljenec nudi liberalne kreditne olajšave, je pa na drugi strani prav mogoče, da je obrestna mera visoka in da so roki za povračilo prekrat-

Razne nesreče.

Ivan Rožman iz Podolnice pri Horjulu se je v Šolo gredel obesil na vez posestnika Čepena iz Podolnice. Pri tem je začel z desno nogo med kolo, ki mu jo je strlo.

François Campa iz Brege pri Ribnici je pri razstreljevanju skaloval, ponesečil in mu je raztrgalo desno roko.

Kuharica Ivana Repar, stanujeta na Bleiweisovi cesti v Ljubljani, se je opekla po vsem životu tako močno, da je morala v bolnico.

Nekaj iz zgodovine časopisa.

Prvotno podlago današnjemu časopisu so dali lepaki. — V Evropi so imeli prve časopise v sedemnajstem stoletju. — Francoski časopisi na Holandskem.

Prvi časopisi so nastali po eni strani iz tiskanih letakov, ki so se izdajali že koncem 15. stoletja in ki so poročali o vseh izrednih pojavih, kar so bitke, upor, zivnosti knezov, epidemije itd., po drugi strani iz pisanih poročil, ki so si jih dali redno pošljati bokati politiki in knezi od izvedenih mož. Ta pisana poročila so že predstavljala nekakšne časopise; najprej, od leta 1536 so jih pošljali iz Benet, malo pozneje tudi iz Rima. Vsaka številka je veljača eno "gazzo", to je malo dearno enoto, zato so časopisi imenovali "gazzetta". To ime se je kot splošno ime za časopis objavilo danes, takoj n. pr. pri Rusih, menda tudi pri Poljakinj. Časopisi kot rokopisi so se pozneje razširili tudi po ostali Evropi, kjer so se radi stroge cenzure držali še poleg tiskanih.

Prvi tiskani, pravi časopisi so se pojavili v Evropi v 17. stoletju. Leta 1631 je ustanovil neki Renandet "gazzetto", ki kot "Gazette de France" izhaja še danes. Bila je oficijozni časopis, celo Richelieu in kralj Louis XIII. sta spadala k njemu sotrudnikom. Leta 1777 je izšel "Journal", prvi francoski dnevnik. Sicer pa se radi vladajočega absolutizma in stroge policije francoski časopisi na svoboda.

ni moglo znatenje razviti; razmahnilo se je še z nastopom revolucije leta 1789.

Prvi angleški časopisi so bile "Weekly News" v letu 1622, in tež dobi je tudi v Angliji trdo gospodovala drakonična cenzura in strah nad ostrimi kaznimi. Za časa meščanske vojne sred 17. stoletja so nastali mnogi novi časopisi, ki pa so izhajali kvečjemu dvakrat na teden in katerih vsega številka je obsegala le po enem list. Kralj Karl II. pa je zaradi vse razen oficijelne "London Gazette" in lista "Observator". Ko pa se je po padcu Stuartovev odpavril strogi cenzurni zakon za vedno, so nastali hitro novi časopisi. Ker se je istočasno začelo pravo parlamentarno politično ziviljenje v Angliji, je vrednost časopisa zelo narastla; najboljši državniki in pisatelji so sodelovali v njih, kar je seveda njih uglel silno povzdrignilo. Tako se je začela znamenita doba angleškega časopisa; od leta 1702 so glavni časopisi izhajali kot dnevni.

Ker je absolutistični režim zadrževal razvoj časopisa v Franciji, so izhajali v francoščini pisani časopisi tudi v Holandiji. Prvi holandski časopisi so "Amsterdamski Courant", ki je začel leta 1637 in pa v holandskem in francoskem jeziku likrati izhajajoči časopis "Gazette d'Amsterdam", ki je od leta 1672 izhajal dvakrat na teden. Mnogo znamenitejša pa je postala "Gazette de Leide" (1680), ki je kmalu postala vodilni svetovni list. V Holandiji je vladajočega absolutizma in vladala skoraj neomejena tiskovna svoboda.

Jugoslovanska kvota do polnjena.

Foreign Language Inf. Service, Jug. Bureau poroča, da so do speli zadnji jugoslovanski izljenici, ki so spadali v toletno kvoto, v Združene države.

Zadnja trojica izseljencev, rojenih v Jugoslaviji, je prispela v Združene države dne 20. marca s parnikom Mongolia, in z njimi je jugoslov. kvota za tekoče fiskalno leto izčrpana. To pomenja, da do prvega julija tekočega leta ne bo več nikakoga priseljevanja iz Jugoslavije. Vsa kvota za Jugoslavijo znaša 6.426, in od teh je tekmo prvih šestih mesecov fiskalnega leta, do 31. decembra 1922, prišlo 5.667 priseljencev. Od teh so priseljeni iz Jugoslavije prihajali le v malih skupinah dokler se ni kvota izčrpala.

To konca fiskalnega leta smemo priti v Združene države le oni inozemci, rojeni v Jugoslaviji, ki so po zakonu izvzeti iz kvote;

konzularni in diplomatični uradniki; znanstveniki; umetniki; duhovniki; hišni vslužbenici, prihajajoči v spremstvu osebe v cigar službi so bili že v inozemstvu, oziroma prihajajoči k taki osebi; mladoletni otroci naturalizirane državljanje; inozemci, prihajajoči le na obisk ali začasno radi kakega posla, in to k večjemu za dobo šestih mesecev; inozemci, ki so stanovali tekom zadnjih pet let v kaki drugi ameriški deželi; in končno oni inozemci, ki se vračajo v Združene države po začasnom obisku v starici.

Razmerje fašizma napram Vatikanu.

Tako, ko se je Mussolini povspel na krmilo, je bila njegova skrita želja, da bi ga papež službeno sprejel v avdijenci. — Galanten poklon kardinala Vannutellija a. — Kmalu bo konec neozdravljivega spora med vero in ci vilnimi oblastmi.

"Imperium Romanum" je ge- Klojčevim. Tisk pripisuje to iz- premembo v stališču vatikanskih krovov dejstvu, da je fašizem s svojim discipliniranim delovanjem dvignil duševne in moralne vrednote v italijanskem narodu, (posebno v Primorski, Istri in na Krasu z batinami, požigi in rici- nusovim oljem! O, stave!), kar more Vatikan tudi edinole odbravati. Dvomam pa, da bi bil za Vatikan merodajen le ta razlog. Crtirani odstavek iz vatikanskega glasila je dokaz, da so razlogi vse realnejši in konkretnejši. Vatikanska politika se je vedno rajša držala realnih tal kot pa gradov v oblakih in današnji čas je najugodnejši, da Vatikan redira svojo dosedanje neplodno politiko napram Italiji.

Oba rimska imperialista si po- dajata roko!

Hindenburg hujška Nemec.

V Hanoveru se je vršil shod ta- mošnjih kmetov, na katerem se je oglastil k besedi tudi navzoči general - feldmaršal Hindenburg, rokoc: — Dragi nemški bratje, nikdar ne smemo pozabiti, da smo Nemci in da moramo zme- rom in ob vsaki priliki izpolju- vati svoje dolžnosti ter kadar treba tudi zgrabitati za meč, dokler ne bo raztrgan zadnji prapor, do- kler ne bo skrhanha mečeva ostrina. Boljše je umreti v časti, ka- kor živeti v sramoti! — Sicer je samo ob sebi umrvo, da Hinden- burga še mika meč, samo to je, da so nemški prapori v nevarnosti, da bodo zdaj pa zelaj raztr- gani.

"BREZ MLEKA NI MOŽA."

Napisal G. HOUSTON GOUDISS. Izdelateli vodilne ameriške revije o hranjenju, "The Forester", ustavljajo kuharske sole istega imena: hranski ravnatelj. The Peoples Home Journal.

Nobena osoba ne more uspetati brez čistega mleka pri vsaki dnevnici jedi. Ta najdovšenje hrana vseh naravnih darov, edina, ki je namenjena samemu v hranih svetih, brez katere bi mo- ben otrok ne mogel rasti in uspetati tekom celotnega življence potreben del hrane, ki ustvarja zdravje in moč.

Sred februarja se je vršila v Rimu poroka državnega podtajnikov na notranjem ministru, fašistovskega poslanca Alda Fiur- zija, s hčerkko prizanega bolonjskega glasbenika Clementija. — Porobil ju je nevestin starci oče, kardinal Vannutelli, dekan kardinalskega kolegia in primas sv. Konzistorija, in to v Vatikanu! Ženin je nosil generalsko uniformo narodne milice, a prisoten je bil kot priča tudi sam ministrski predsednik Mussolini. In po po- ročnem obredu je izpregoril kardinal Vannutelli, ki je prvi

let na smetu zamenjarji mleka, ki ne preskrbujemo same, kuriva za ustvarjanje toplote in energije, amjak preskrbi tudi razne mineralne soli, ki so potrebne telesu, ter vec vitaminov kot katerakoli druga hrana.

V tej deželi dobri življence se lahko do- budi mleko na dva načina — bodisi, da ga otrok piče, bodisi da je mlečnate jedi. V učenščini in moski delo je čudovit vir hranih soli. — V učenščini ne more dobiti svežega mleka, in če ni pri- privno do domačne uporabe, se poslužujevajte evaporiranega mleka.

Pred 64 leti je Gail Borden s svojo izumljivo evaporiranega mleka začel vnositi vsakomesečno vseposev zadostno množino popolnoma čistega mleka za vse domačne potrebe.

Za kuhanje je Bordenovo Evaporirano Mleko v več oziroma idealna oblika za idealne hrane. V prvi vrsti je po- polnoma čisto. Vzdrži se v kateremko- le podnebju kolikor dolgo bočete. Dokler je v kani, se ne more pokvariti. To je popolno mleko z vso smetano v sebi.

Za smetanske juhe ali peko, za pu- dringe, pa je dezerter v mnogih služ- bojnih delih kot pa sveže mleko.

Odkar je nepreklojivo glede kakovosti, bogastvi in okusa, se lahko za- nevete, da bo dale pole neupre.

V širših tovarnah poleg pasnjen- kov, kjer se pasejo najboljše krave, je prijetno soglasno s predpisom, ka- teremu so sestavili možje, kajih podpis na vsaki kani je garancija dobrota.

Te vrste oglašavajo namen sezna- mitev javnosti z gotovimi dejstvi glede mleka. Ta dejstva je treba vedeti in jih izkoristiti.

Ponatanjeno z dovoljenjem iz "Forecasta". August, 1921.

OJAKE opozarjam, da je cena za "Slovensko-Ameri- kansi Koledar" ista za Jugoslavijo kot za Ameriko — 40 centov.

Pošljite nam svo- to in naslov svojega prijatelja v starem kraju in poslali mu bomoknjigo narav- nost.

Izpred ljubljanske porote.

Pretkani potnik.

Že precej nad 50 let stari potnik Rudolf Pibrovec iz Celja je postal na staru leta velik veseljak in navdušen prijatelj alkohola, ki je dajal tako rad tudi drugim za loko. Življenje mu ni delalo dosti skrb, kajti njegova glava je bila vedno polna novih pretkanih natev, ki so mu donašali bogate vire dohodka. Po prevratu je bil zaposten pri tvrdki Kirbiš v Celiu, kjer pa je bil lani radi raznih nerednosti odpuščen, nakar se je lotil posredovanja pri nabavi Luba in čresa. Tako je sklenil o božiču 1921 s tvrdko Vošnjak v Ptiju pogodbo, da bo po Gorenjskem na njen račun nakupoval ljube in čredo, seveda proti dogovorjeni proviziji. Odpotoval je v resnici na Bled, kjer se je njegova kupčija krasno razvijala. Štiri meseca je od tamkaj dirigiral pridno vagon z ljubjem in čresom v Ptiju, deloma tudi tvrdki Fröhlich v Zagreb. Obveščal je naslovilence brezjavno in izvabil od tvrdke Vošnjak v Ptiju na ta način okoli 90 tisoč kron, od tvrdke Fröhlich v Zagrebu pa 20 tisoč kron. Odpotjal seveda ni miti enega vagona, pač pa lepo po gostilnah popival in plačeval tudi drugim pižao. Vrh tega je svojemu gospodarju Kirbišu v Celju poneveril 5650 K, ki jih je prejel od poštnega urada. Vsakemu sestanku s trgovcem Vlad. Vošnjakom se je znal spremeno izogniti, dokler ni ta pričel končno dvoniti o njegovi poštosti in napravil z ovadbo konec Pibrovečevemu pustolovskemu življenju.

Pred poroto je Pibrovec dosledno tajil vse poneverbe. Zapletal se je pri tem seveda ponovno v protislovja, kar pa ga ni čisto nič znenilo. Vsako zadrgo je odpovedal kramkelom s tem, da je zamahnil roko.

Potrotniki so soglasno potrdili vprašanje o poneverbi zneskov od tvrdke Vošnjak in Fröhlich, zanikal pa vprašanje glede poneverbe poštnih zneskov. Pibrovec je bil obsojen na 2 leti težke ječe.

Dober dan! Boljševiki so prišli.

Tako po svetovni vojni so bili napadi, vloni in ropi na dnevem redu. Izvršili so jih večinoma mladi ljudje, ki jih je vojna furija dočela pokvarila in so jim zlasti boljševiške ideje popolnoma zmešale. S tega stališča je presojati tudi roparski napad, ki se je meseč februarja 1919 na Gliničah, a so prišli storilec šele 8. marca 1923 pred poroto. Vsi obtoženci so stali 20–24 let.

Dne 19. februarja 1919 so se delave Franjo Smuk, ključavnica, kralj pomočnik Franjo Oblak, ključavnica Josip Marni in ključavnica kraljica pomočnik Franjo Heufel skupno z Janezom Seengerjem, ki se nahaja sedaj v zaporu v Vidmu v Italiji, sešli pri lončarji Antoniju Heufel na Gliničah in se dogovorili, da izvrše roparski napad v sosedino hišo Ivane Cirman, katere mož je bil takrat še v italijanskem ujetništvu. Vedeli so, da ima Cirmanova okoli 30,000 K denarjev. Preoblikovali so se v eape, se maskirali in odšli na delo. Pri Cirmanovih so ravno poveverjališčini odmobil. Ko je prišla Cirmanova sestra Francisca Sojer iz kuhinje v vežo, jo je Seenger zagrabil in ji nastavil na pisa samokres besedami: "Dober vešer! Boljševiki so prišli! Boste dalj kaj denarja?" Ko so prišli še drugi iz hiše, katero so maskirani neznanci popolnoma zastrazili, se je Francisca iztrgalna v hitre po stražnike, kateri so neznanci pobegnili žež Gradiščico v Mestni log in potem proti Brezovici, ne da bi se jim načrt posrečil.

Strast pa je pokvarjene mladežnice gurali v novem času. Že dva dni pozneje so se zopet zbrali in odšli zvečer k hiši vinskega trgovca Vrtačnika, ga klleali, naj odpre, sicer bodo rabili silo. Vrtačnik pa se jimi je smejal za zaprtimi vrati in hotel odpreti, nakar so odšli. Po štirih letih so se obtoženi sami izdali, nakar so bili aretrirani.

Vsi obtoženci so zanikali krivdo in tudi razpoloženje nekdaj ogroženih prič napram obtožencem, ki je bilo dokaj drugačno, kakor leta 1919. Potrdili so sicer navdih obtožice, vendar pa spomina ne dogodile ni bil več tako tragičen.

Vsi obtoženci so zanikali krivdo in tudi razpoloženje nekdaj ogroženih prič napram obtožencem, ki je bilo dokaj drugačno, kakor leta 1919. Potrdili so sicer navdih obtožice, vendar pa spomina ne dogodile ni bil več tako tragičen.

sipa Marna in Franceta Heufla, ki sta bila nato oproščena, dočim sta bila Franjo Smuk in Franje Oblak obsojene radi roparskega napada vsak na 3 leta težke ječe.

Mariborska porota.

Slučaj Lajnšček.

Preložena razprava na 6. marca na prmesa prav nič več jasnosti v ta čudni uboj. Pričo Fliserja so z ene strani hvalili, z druge zopet izpodibljali njegovo verodostojnost. Porotnikom so bila stavljena tri vprašanja, in sicer na uboj, na zagrešitev uboja v zmedni in v siloboru. Porotniki so z 9 glasovi proti 3 potrdili glavno vprašanje uboja in drugo vprašanje z 9 glasovi zanikal. Nato je sodni dvor Lajnščeka odsodil na 16 mesecov težke ječe.

Slovenska ciganska družba.

V porotni dvorani smo videli 8. marca pravo cigansko rodbino, toda čistega slovenskega pokolenja, kateri pa se pretakajo po žilah ciganov, kri potepuščva in neodloživa sila po tativni. Glavar držimo je 35letni Alojzij Lešnik, hlapac, nikjer in povsed doma in ponovno kaznovan radi tativne in drugih sorodnih deliktov. Zadnjih je bil v zapori mariborskog kaznilnice lansko poletje, ko je odseval radi tativne petletno ječo. Lepega dne in avgustu, ko je pred kazničnino kot kaznjene kopali gramoz, ga je pograbil zopet nedoljiva sila in želja po širnem svetu; položil je motiko na tla in jo popihal čez polje. Nekaj časa se je skrival in klatil po Slovenskih goricah. Sredi septembra pa se je spomnil svoje ljubice Ane Simoničeve, s katero je imel nezaškonskega otroka. Nekega večera je potkal na njenem oknu pri posnetniku Kuhanju v Zgornji Voličini, kjer je služila Simoničeva in ta ga je seve z odprtimi rokami sprejela ter ga potem zalagal z jedjo. Podnevi je Lešnik postopal in se skrival pred ljudmi po gozdovih, tuštanom kaj ukradel, ponosel pa je počajal spet na Kuhanju v lete. Tuštan je napravil Lešnik v družbi svoje priležnosti in njenega 16letnega sina Aleksandra Simoniča tudi ekskurzije v oddajnjecije kraje. Tako so n. pr. vlonili pri Vincencu Grafu v Redomerčaku skozi kuhinjsko okno ter mu odnesli 10,000 K in še blaga in jestvin za 62,000 K. Sedaj jim je postalo v Voličini že predočično in tako so se podali vse trije v svet. Prišli so v Ptijo, prenočevali pod tujim imenom ter sevo brez plačila zadržali. Čez par dni so očratali Varaždin, kjer so se tudi nastanili v hotelu. Lešnika pa je kmalu prijelo domočuje; tudi konkurenca je bila menda prehuda v Varaždinu in tako je ob trgovati že zopet kradel po zeleni. Stajerski. Na potu, ga je sprejel mladi Aleksander Simonič. Nekaj časa je šlo po sreči. Ko pa sta na Hantu obropala stanovanje posestnika Novaka in pravkar ednjala z napobojnim cušem, so jih ljudje zapazili in drevli za njimi. Simonič je ušel. Lešnika pa so prijeli. Ko Simoničeva ni dobila nobenega glasu o ljubku, je tudi ona zapustila Varaždin z dolgom 700 K za prenočino in se najprej odpočila v Ptiju pod napočinim imenom Terezije Filipič, kjer so jo končno tudi začeli. Tako se je ta idilična družica končno, ko so ujeli tudi Aleksandra, zopet znašla v skupnem stanovanju, v ločenih celicah mariborskoga sodišča.

Dne 8. marta so stali pred potrotniki in se zagovarjali vsele cele vrste tavin in številnih drugih pregrevškov in prestopkov, ki so jih zagrešili tukom sladke "rajže" po mili domovini.

Nasi eigeni tudi pri poroti ne zatajajo svoje rase: tajé od kraja do konca vse. Kljub temu pa je Lešniku prisodil sodni dvor 5 let težke ječe, Ani Simoničevi eno leto, njemenu simu Aleksandru Simoniču pa 6 mesecov.

Radiografske stanice v Ljubljani in Mariboru.

Minister posete in brzjava je odredil, da se v najkrajšem času zgradit radiografske postaje v Ljubljani in Mariboru.

Knjigarna "Glas Naroda"

Molitveniki:

bog med nam, v platu vezano ..	20
Pašna paša, v platu vezano ..	125
Duša popolna, v platu vezano ..	1-
Marija Varhinja:	
v platu vezano ..	20
v usuje vezano ..	120
Rajski glasovi:	
v platu vezano ..	20
v usuje vezano ..	120

Poučne knjige:

Anglo-slovenski slovar (Dr. Kern)	3.00
Anglo-slovenski slovnik ali nauk kako naj se k sv. misi streče ..	10
Domaci zdravnik po Knipru ..	1.25
Domaci zivinodravnik ..	1.25
Dva stestavljeni pless: Četvorka in beseda pisano in narisan ..	35
Josipinštvo. Praktična knjiga za vaše gospodinje.	
Trdo vezano ..	150
Iovedoreja ..	75
Hitr način ..	60
Jugoslavija. Zemljepisni pregled ..	1.25
Knjiga o lepem vedenju,	
Trdo vezano ..	100
Katekizem, veliki (Zabert) ..	40
Kladičnik o dosegaju vedenju ..	50
Mihalčič. Spisal A. B. Jeglic.	
2. zvezek ..	60
Miškarstvo v črticami za živorejo ..	75
Nemško angleški tolmač ..	60
Nemško-slovenski slovar (Bartol Janežič) ..	4.00
Največji spisovnik ljubljinskih plesa ..	30
Nemški brez nčitelja	
1. del ..	50
2. del ..	50
Pravila za elike ..	
Potrotnikar.	
1. letnik ..	60
2. letnik ..	60
3. letnik ..	30
"Praktični računar ..	75
Botni slovensko in slovensko angleški slovar ..	60
Slovensko-angloška slovnička, s slovarjem, trdo vezano ..	1.50
Svetlo pismo stare in nove zaveze, vsebuje 1040 strani ..	3.00
Splošno knjigovodstvo. I. in 2 del \$2.50	
Slovensko-italijanski in Ital.-slov. slovar ..	1.00
Slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar ..	50
Slovenska Narodna mladina ..	1-
Spolna nevarnost ..	
Umrni čebelar ..	1.50
Učna knjiga za babice ..	2.50
Učna knjižica ..	50
Veliki slovenski spisovnik raznih raznih pism, trdo vezano ..	150
Zedovina sv. pism ..	30
Zgodovina Šebov. Hrvatov in Slovencev	
1. zvezek ..	65
2. zvezek ..	85

Razne povesti in romani:

Amerika in Amerikanci, trd. vez.	4.00
Andrej Hofer ..	50
Beneška vedežalka ..	35
Boglarški Biser ..	35
Čurke in porednosti ..	40
Eli rojaki, trdo vezano ..	1.00
Egi, roman, trdo vezano ..	75
Božja pot na Bledu ..	25
Božja pot na Šmarne Gore ..	25
Balkanska Turška vojska ..	25
Carovnica starega grada ..	25
Cvetke ..	25
Ciganova osveta ..	25
Cas je zato ..	30
Vetina Boračnica ..	50
Doli z orijem ..	25
Dve slike — Njiva, Starka — (Meško)	
Dolga roka ..	50
Devica Orleanska ..	50
Deteljka ..	30
Dom in svet. Letnik 1908 ..	2.00
Duhovni Boj ..	50
Elizabeta ..	50
Fran Baron Trenk ..	35
Fra Diavolo ..	50
Gordovnik (2 zvezka) ..	1.20
Golem roman ..	45
Grešnik Leonard. (Ivan Cankar)	75
Gočevski katekizem ..	50
Gruda umira ..	50
Hedvika ..	35
Hemoreske, Groteske in Satire ..	50
z dobe punta in bojev ..	50
z zapeške globeli ..	1.50
grale ..	1.00
Jos. Jurčič spisi:	
4. zv. Cvet in sad, blji mesnega sodnika, Broširano ..	75
Trdo vezano ..	1.00
5. zv. Sosedov sin. Sin kmetkega cesarja itd. Broširano ..	75
Trdo vezano ..	1.00
6. zv. Dr. Zoller, roman. Tugend, tragedija v 5. dejanju.	1.00
Trdo vezano ..	1.00
Kraljevič in berel ..	25
Kraljevič in berel, kraljevič, trdo vezano ..	50
Kraljica Mučenica, trdo vezano ..	50
Kraljica Mučenica, trdo vezano ..	50
Kraljica Mučenica, trdo vezano ..	40
Judiske povesti, — Od hiše do hiše ..	50
— Sin ..	50
Lešnikova žaliljive ..	
Salomonovi rodnički ..	
Skozi črno Indijo ..	
Sponka, satira in komedija ..	
Sanjska knjiga ..	
Sanjska knjiga, velika ..	1.00
Šopek amuzirka, trdo vezano ..	50
Štrake ..	25
Štrake, roman, trdo vezano ..	50
Štorec sin, Jurčič ..	50
Štezenščedec ..	30
Štola Štefan, povest in Abrarov ..	50
števa ned ..	25

Naročilom je prilagojen dar, bodisi v gotovini, Honey Order

Leonid Andrejev:

Povest o sedmih obešenih.

Za Glas Naroda prevel A. Šabec.

(Nadaljevanje.)

To je, kar i jaz mislim! In on! Jaz sem trpela zaradi njega tekom cele vožnje; zdele se mi je, da se vozim poleg mrtvega.

— Jaz ne vem,

Musja.

Morda eksistira smrt za nekatere.

Zame

je smrt obstajala,

a ne obstaja več.

Nekoliko bleda Musjina lica so se pordečila.

— Za vas je obstajala, Verner!

Za vas!

— Da, ali zdaj ne več!

Tedaj se je zastiskal pri vhodu v wagon ropač; vstopil je Misko, eigan, glasno sopeč, pljuvajoče in ropačajoče s svojimi okovanimi škrnjami. Pogledal je po wagonu ter dejal orožniku:

— Nič več ni prostora, batuška! Glejte, da bom ugodno potoval, sicer ne grem z vami! Rajši me takoj tukaj obesite na kanalaber! Oh, malopridneži, kakšen wagon so mi odkažali! In temu pravite wagon!! Hudičeva luknja, pa ne wagon!

Ampak naenkrat je pobesil glavo, iztegnil vrat ter šel proti osalim obsojenecem. Njegove oči so imelo ostre, skoro blazeni pogled.

— Ah, moj Bog! — je kriknil; — Torej takaj smo! Dobro jutro, gospod!

Sel je nasproti Vernerju, nadeš je mu roko; toda naenkrat se je sklonil naprej, položil svojo roko Vernerju okoli vrata ter vprašal:

— Ali tudi vi, kaj?

— Da — se je smejal Verner.

— Vsi?

— Vsi!

— Oh! Oh! — je vzliknil eigan ter pokazal zobe.

Z naglim pogledom, ki je ostal najdalje na Musji in Jansonu, je premotril ostale jetnike.

— Zaradi ministra!

— Da. In vi?

— Oh, gospod, Moja zadeva je čisto drugačna. Jaz nisem tako poštene sorte. Jaz, gospod, sem razbojniki in morilec. Pa nič ne de, gospod; odmeknite se malo, da mi naredite prostor; saj ni moja krivda, da so me dali v vašo družbo! Na drugem svetu bo prostora za vse!

Nato je se enkrat premotril obsojence s svojim divjaškim pogledom. Ti so ga gledali molče, skoro s simpatijo. Spot se je zarezal ter udaril parkrat Vernerja na lahno po kolenu.

— Torej tako je, gospod!

— Čemu me nazivate gospod, ko pa bomo vse... .

— Prav imate! — je pritrdil eigan z zadovoljstvom.

— Zakaj naj bi bili vi gospod, ko pa boste viseli poleg menet? Tam-le sedi pravi gospod!

In je pokazal s prstom na molčečega orožnika.

— Pa vaš tovarš tam; ni videti, da bi se posebno zabaval, — je pripomnil, gledaje Vasilijs.

— He, vi, ali se bojite?

— Ne! — je odvrnil Vasilijs s težkim jezikom.

— Torej, čemu se tako čmerno držite! Nič ni, česar bi se bilo treba sramovati. Samo psi stiskajo rep in kažejo zobe, če imajo biti obešeni; vi pa ste mož! Pa ona le marijoneta, tam-le, kdo je? Ta pa gotovo ni iz vaše družbe!

Njegove oči so plesale po navzočih, nato je glasno pljunil. Janson je sedel v svojem temnem kočtu, sključen v dve gubé ter molčal. Verner je odgovoril mesto njega:

— On je umoril svojega gospodarja.

— Moj Bog! — je vzliknil eigan presenečen. — Kako da takim tičem dopuščajo moriti ljude!

Nato je nekaj časa skrivaj ogledoval Musjo, čez hip pa se je obrnil ter jo pogledal naravnost v obraz.

— Gospodična, vi, gospodična! Kaj pa je z vami? Vaša lica so rdeča in vi se smehljate! Glejte, res se smeji! Glejte! Glejte! — In prijet je Vernerja na koleno.

Nekoliko v zadregi je Musja

vzdrževala ta divjaški pogled oči, ki so jo izprasevale. Vsi so molčali.

Majhen wagon je zelo odskakoval na ozki progi. Na vsakem oviniku je strojevodja brizgal s parno piščalo; menda se je bal, da ne bi koga povozil.

XII.

Prihod.

Vlak je naglo vozil.

Sergej Golovin se je spomnil, da je bil neko poletje na počitnicah na deželi ter da je stanoval v hiši, ki je stala prav ob tej progi. Mnogokrat, je prevozel že to progo, podnevi in ponocni in dobro jo je poznal. Zaprl je oči ter si poklickal v spomin, kako se je včasih vozil z zadnjim vlakom, kadar se je predolgo zamudil pri prijateljih.

— Kmalu bom dospel, — si je mislil ter se pretegnil. Okoli njega je bilo vse tiho, samo cigan je neprestano pljuval ter se zvedava oziral po wagonu; pogled pa mu je menjaje obstajal na vrati na vojakih.

— Mrzlo je, — je dejal Vasilijs Kaširin, čigar ustne so izgledale kot zmrzle.

Tanja Kovalčukova se je naglo obrnila ter dejala z materinskim glasom:

— Tukaj je topla ruta; ovijte si jo okoli...

— Vratu! — je vprašal Sergej ter se zgrozil ob svojem lastnem vprašanju.

— Kaj zato, Vasja? Vzemite!

— Le ovij si jo. Ti ho toplejše, — je pripomnil Verner.

— Vsi!

— Vsi!

— Oh! Oh! — je vzliknil eigan ter pokazal zobe.

Z naglim pogledom, ki je ostal najdalje na Musji in Jansonu, je premotril ostale jetnike.

— Zaradi ministra!

— Da. In vi?

— Oh, gospod, Moja zadeva je čisto drugačna. Jaz nisem tako poštene sorte. Jaz, gospod, sem razbojniki in morilec. Pa nič ne de, gospod; odmeknite se malo, da mi naredite prostor; saj ni moja krivda, da so me dali v vašo družbo! Na drugem svetu bo prostora za vse!

Nato je se enkrat premotril obsojenec s svojim divjaškim pogledom. Ti so ga gledali molče, skoro s simpatijo. Spot se je zarezal ter udaril parkrat Vernerja na lahno po kolenu.

— Torej tako je, gospod!

— Čemu me nazivate gospod, ko pa bomo vse... .

— Prav imate! — je pritrdil eigan z zadovoljstvom.

— Zakaj naj bi bili vi gospod, ko pa boste viseli poleg menet? Tam-le sedi pravi gospod!

In je pokazal s prstom na molčečega orožnika.

— Pa vaš tovarš tam; ni videti, da bi se posebno zabaval, — je pripomnil, gledaje Vasilijs.

— He, vi, ali se bojite?

— Ne! — je odvrnil Vasilijs s težkim jezikom.

— Torej, čemu se tako čmerno držite! Nič ni, česar bi se bilo treba sramovati. Samo psi stiskajo rep in kažejo zobe, če imajo biti obešeni; vi pa ste mož! Pa ona le marijoneta, tam-le, kdo je? Ta pa gotovo ni iz vaše družbe!

Njegove oči so plesale po navzočih, nato je glasno pljunil. Janson je sedel v svojem temnem kočtu, sključen v dve gubé ter molčal. Verner je odgovoril mesto njega:

— On je umoril svojega gospodarja.

— Moj Bog! — je vzliknil eigan presenečen. — Kako da takim tičem dopuščajo moriti ljude!

Nato je nekaj časa skrivaj ogledoval Musjo, čez hip pa se je obrnil ter jo pogledal naravnost v obraz.

— Gospodična, vi, gospodična! Kaj pa je z vami? Vaša lica so rdeča in vi se smehljate! Glejte, res se smeji! Glejte! Glejte! — In prijet je Vernerja na koleno.

Nekoliko v zadregi je Musja

vzdrževala ta divjaški pogled oči, ki so jo izprasevale. Vsi so molčali.

Majhen wagon je zelo odskakoval na ozki progi. Na vsakem oviniku je strojevodja brizgal s parno piščalo; menda se je bal, da ne bi koga povozil.

XIII.

Prihod.

Vlak je naglo vozil.

Sergej Golovin se je spomnil, da je bil neko poletje na počitnicah na deželi ter da je stanoval v hiši, ki je stala prav ob tej progi. Mnogokrat, je prevozel že to progo, podnevi in ponocni in dobro jo je poznal. Zaprl je oči ter si poklickal v spomin, kako se je včasih vozil z zadnjim vlakom, kadar se je predolgo zamudil pri prijateljih.

— Kmalu bom dospel, — si je mislil ter se pretegnil. Okoli njega je bilo vse tiho, samo cigan je neprestano pljuval ter se zvedava oziral po wagonu; pogled pa mu je menjaje obstajal na vrati na vojakih.

— Mrzlo je, — je dejal Vasilijs Kaširin, čigar ustne so izgledale kot zmrzle.

Tanja Kovalčukova se je naglo obrnila ter dejala z materinskim glasom:

— Tukaj je topla ruta; ovijte si jo okoli...

— Vratu! — je vprašal Sergej ter se zgrozil ob svojem lastnem vprašanju.

— Kaj zato, Vasja? Vzemite!

— Le ovij si jo. Ti ho toplejše, — je pripomnil Verner.

— Vsi!

— Vsi!

— Oh! Oh! — je vzliknil eigan ter pokazal zobe.

Z naglim pogledom, ki je ostal najdalje na Musji in Jansonu, je premotril ostale jetnike.

— Zaradi ministra!

— Da. In vi?

— Oh, gospod, Moja zadeva je čisto drugačna. Jaz nisem tako poštene sorte. Jaz, gospod, sem razbojniki in morilec. Pa nič ne de, gospod; odmeknite se malo, da mi naredite prostor; saj ni moja krivda, da so me dali v vašo družbo!

Nato je se enkrat premotril obsojenec s svojim divjaškim pogledom. Ti so ga gledali molče, skoro s simpatijo. Spot se je zarezal ter udaril parkrat Vernerja na lahno po kolenu.

— Torej tako je, gospod!

— Čemu me nazivate gospod, ko pa bomo vse... .

— Prav imate! — je pritrdil eigan z zadovoljstvom.

— Zakaj naj bi bili vi gospod, ko pa boste viseli poleg menet? Tam-le sedi pravi gospod!

In je pokazal s prstom na molčečega orožnika.

— Pa vaš tovarš tam; ni videti, da bi se posebno zabaval, — je pripomnil, gledaje Vasilijs.

— He, vi, ali se bojite?

— Ne! — je odvrnil Vasilijs s težkim jezikom.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo.

— Vrak je v zemlji, — je rekla Verner ter gledal s skrbjo na Jansonovo

SKARAMUŠ

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" poslovenil G. P.

64

(Nadaljevanje.)

— Ne. Tudi mi ni znan noben vzrok, zakaj naj bi storil ta. Bimetka mu je nudila one vrste zabavo, po kateri vedno hrepene on in njegove vrste ljudje . . .

— Da, bil je vzrok, — ga je prekinila ona. — Jaz sem bila dočiščen vzrok. Govorila sem z madamo de Sautron. Rekla sem ji, da ne bom še nadalje sprejemala človeka, ki bo prihajal k meni omažeževan na tak način.

Govorila je le s težavo in njen napel vstran obrnjeno lice je bilo ročče.

— Če bi poslušala mene . . . je zopet pričel, ko ga je ona vnočič prekinila.

— M. de Sautron mu je sporočil moj sklep in pozneje me je obvestil, da je markij ves obupan, da se kesa in da je pripravljen dati dokaze, — kakršnoki dokaze, — o svoji odkritostnosti do mene. Povedal mi je, da mu je M. de la Tour d'Azur prisegel, da bo končat to aferto in da ne bo nikdar več videl Binetke. Tako nato, naslednjega dne, pa sem izvedela, da je maloden izgubil svoje življenje v enem kralavalu v gledišču Feydau. Od onega pogovora z M. de Sautronom, je odšel naravnost k Binetki. Bila sem ogorenica. Enkrat za vselej sem se izrazila. Rekla sem definitivno, da ne bom pod nobenim pogojem več sprejela de la Tour d'Azurja. Nato pa so mi postregli s tem pojasmilo. Dolgo časa nisem mogla vrijeti.

— In sedaj veruješ, — je reklo Andre. — In zakaj?

— Nisem rekla, da verujem, a tudi ne morem reči da ne verujem. Odkar smo prišli v Meudon, je de la Tour d'Azur tukaj in on sam mi je prisegel, da je bila stvar taka.

— O, če je prisegel M. de la Tour d'Azur . . .

Andre-Louis se je sarkastično zasmjal.

— Ali si že kedaj slišal, da laže! — ga je ona ostro prekinila. To ga je ustavilo. — M. de la Tour d'Azur je konec konca možnosti v častni možje se ne poslužujejo laži. Zakaj se torej rogaš?

Navadna pravica je zahtevala, da je priznal vsaj eno čednost na svojem smrtnem sovražniku.

— Ne vem, da bi kedaj lagal, to je res. Ljudje njegove vrste so preveč arroganti, preveč samozavestni, da bi se posluževali nesrečne. Vem pa, da je izvršil stvari, prav tako podle . . .

— Nobena stvar ni tako podla, — ga je prekinila ona, vzreje na v morolnem zakoni svojega stanu. — Le za lažnike, ki so prvi zlahtniki tatov, ni nobenega upanja. Ednole v laži tiči resnična izguba časti.

— Mislim, da zagovarjaš tega razuzdanca, — je reklo hladno.

— Hocem biti le pravica.

— Pravica se ti bo morda zdela povsem drugačna stvar, ka se bo končno odločila postati markiza de la Tour d'Azur.

Govoril je trpko.

— Ne mislim, da bi kedaj storila tak sklep.

— Nisi še gotova — in to kljub vsemu.

— Ali sploh more biti človek, gotov kakve stvari na tem svetu?

— Da, lahko je gotov, da bo ravnal bedasto.

Ona ga ni slišala ali pa se ni brigala za to, kar je reklo.

— Ti torej ne veš, — je rekla, — iz svojih lastnih virov, da ni bila stvar taka kot trdi de la Tour d'Azur?

— Jaz ne vem, — je priznal. — Mogoče je. Pa kaj ima to opravka z vsemi?

— Mogoče. Povej mi, kaj je postala pozneje iz Binetke?

— Ne vem.

— Ti ne veš?

Obrnila se je, da si ga natrčnječe ogleda. — In ti moreš reči to tako brezbrzno . . . Misila sem, da si jo ljubil, Andre.

— Da, nekaj časa. Motil sem se. Trebalo je de la Tour d'Azurja, da mi razkrije resnico. Tudi ti gospodijo so v gotovem oziru koristni. Trapastim ljudem kot sem jaz pomagajo razkriti važne resnice. Srečen sem bil, da je prišla to razkritje se predino sem se ozivil. Sedaj se lahko oziram nazaj na celo episođo povsem ravnočasno ter sem lahko hvaljezen, da sem učel posledicam stvari, ki ni bila nič drugega kot zmota čutov. Kot vidiš, izkušnja je bila zelo poučna.

Ona se je presenečena ozrla vanj.

— Ali veš, Andre, da pogosto mislim, da si brez sreča!

— Najbrž raditev, ker kažem včasih malo pameti. Kaj pa glede tebe, Alina? Kaj o tvojem lastnem stališču od pričetka, v koliko pride vpoštov de la Tour d'Azur? Ali kaže to sreča? Če bi ti po vedal, kaj v resnici kaže, bi se zopet pričela pričekati, a sam Bog ve da si ne morem dovoliti sedaj pričkanja s teboj . . . Krenil bom po drugi poti.

— Kaj misliš?

— Za enkrat ničesar, ker nisi v nobeni nevarnosti, da se početi z ono živino.

— In če bi?

— No, v takem slučaju bi me nagnenje do tebe napotilo, da najdem kako sredstvo kako preprečiti to . . . razven . . .

Premehal je.

— Razven? — je vprašala ona izzivalno.

— Razven ē bi mi mogla tudi povedati, da ga ljubiš, — je reklo on priprsto in Alina se je nenadno in na čudovit način omehčala. — To pa je seveda nemogoče.

— Zakaj?

— Ker si to, kar si, Alina, — do skrajnosti dobra, čista in obvezljiva vredna. Angelji se ne parijo s hudiči. Njegova žena bi lahko postala, a nikdar njegova družica, Alina, — nikdar.

Dospela sta do železnih vrat na koncu steze. Skozi ograjo sta zapazili rmeno kočijo, ki je priveden Andre-Louisa ter tam čakala. Nekod ob bližu pa je prihajalo škripanje nadaljnih koles in prikazal se je, nadaljnji voz, ki se je ustavil poleg prve kočije. Bila je lepa ekvipaža. Lakaj je skočil s kozlja, da odprt vrata. V istem trenutku pa je zapazila dama, ki je sedela v kočiji. Alino, ji zamahnila z roko ter dala neko povelje.

(Tola je nekdanji)

NOVI CENIKI GOTOVI!
AKO ŽELITE NAJNOVEJO MOŠKO ALI DAMSKO PRAVO
ELGIN ALI HAMPTON URO, PIŠTE PO CENIK, STANE VAS
DOPISNIČNA EN CENT, PA SI PRIHRAVITE DOLARJE.
IVAN PAJK 24 MAIN ST. CONEMAUGH, PA.

Red leva in solnca.

A. P. Čehov. — Prevel Borisov.

Po nekem mestu tostovan Urals se je raznesla novica, da je tista ga dne do spel v mesto peržarski dostojanstvenik Rahat Helam in se nastani v hotelu "Japonska". Ta novica ni napravila na prebičalstvo nobenega utisa; prišel je Peržan pa je! Samo mestni glavar Štefan Ivanovič Kueyn, ki je od tajnika v mestnem uradu slišal o človeku iz Orijenta, se je zamislil in vprašal:

— Kam pa potuje?

— Baje v Pariz in London.

— Hm . . . Torej je važna oseba!

— Vrag ga pozaj!

Ko je prišel mestni glavar iz urada domov in pokosil, se je zopet zamislil in to pot je mislil tja do večera. Zdelo se mu je, da mu je sama usoda poslala tegu Rahata Helama in da je končno napolnil tisti ugodični čas, ko uresniči svoje strastne svete sanje. Stvar je bila sledča:

Kueyn je imel dve medalji. — Stanislava 3. razreda, znak Redčega križa in znak Društva za reševanje upopljencev. Razen tega je napravil še obesek (zlatna puška in kitara, položena navskriž). Ta obesek na uniformini petljici je bil podoben odlikovanju. Sicer je pa znano: Čim več imas redov in medalj, tem več si jih želiš — in mestni glavar si je že dolgo želil dobiti peržanski red leva in solnce, silno in brezglavo je želel. Dobro je vedel, da ni treba za podelitev tega reda ne bojevanja, ne žrtvovanja za zavetišče, ne zadug pri volitvah, ampak samo primernejša slučaja. Sedaj se mu je zdaleč, da je tisti slučaj tu.

Druži dan si je nadel vso svojo odlikovanje in verzijo ter se odpeljal v "Japonsko". Usoda mu je bila mila. Ko je stopil v sobo znamenitega Peržana, je bil ta sam nezaposlen Rahat Helam, ogromen Azijat, dolgega kljunskega nosu, strlečih oči in s fesonoma na glavi, se kazal svoje bele zobe, — znamenje, da se strinja in je smeh "London" in poslušala harfiste. Kje pa sta bila ponoči, ni znano...

Drugi dan dopoldne je bil mestni glavar v uradu, uslužbenec so najbrž že kaj vedeli ali ugebili, kajti tajnik je pristopil k njemu in mu posmehljivo reklo:

— Peržani imajo tako navado:

Če pride h komu ugleden gost, mu moreš tisti lastnorčno zaklati koštruna.

Cez nekaj časa je dobil s pošto zavoj. Glavar ga je odpri in uglel v njem karikaturo. Narišen je bil Rahat Helam, pred njim je pa klečal sam mestni glavar in mu govoril z razprostrinoma rokovanje, izraziti vam našo solidarnost.

Visoki Peržan se je dvignil in zopet nekaj zamonaljil v lesenu jeziku. Kueyn, ki ni znal jezikov je zmajal z glavo in znamenje, da ne razume.

— No, kako se bom ž njim pogovarjal? — je pominil. — Dobro bi bilo takoj poslati po tolmacu, toda stvar je kočljiva; v načnosti prič ne morem govoriti Tolmač bo razblebat po vsem mestu.

Kueyn je začel iskati tuje besede, ki jih je znal iz časopisov.

— Jaz sem mestni glavar, — je zamrmljal. — To se pravi lord mer . . . municipale . . . Vuj! Kom prene?

Hotel je z besedami in mimiko izraziti svojo družabno stopnjo in ni vedel, kako bi to napravil.

Iz te zagate ga je rešila na steni viseča podoba z ogromnim napisom: "Mesto Benetke". Pokazal je s prstom na mesto, potem nase in na ta način je prišel po njegovem mnemu na dan stavek: — Jaz sem mestni glavar. — Peržan ni želel, da se bo občudoval s tem.

— Dobro, musje . . . dobro . . .

Čez pol ure je potokel glavar Peržana male po koleni, malo po ramah in dejal:

— Komprene? Vuj! Kot lord mer in municipale vas prosim za majhen promenanj . . . Komprene!

Kueyn se je s prstom dotaknil Benetek in pokažal s pomočjo dveh prstov korakajoči nogi. Rahat

Helam, ki ni obrnil oči od medalj in najbrž uganil, da je to najvažnejša oseba v mestu, je razumel besedo promena in se ljubeznično nasmehnil. Nato sta oba oblekla soko in odšla iz sobe. Spodaj pri vratih, ki peljejo v restavracijo "Japonska", se je Kueyn spomnil, da ne bi bilo napačno gosta pogostiti. Ustavil se je, mu kazal na mize in rekel:

— Daj alarm!

Toda alarmu ni bilo, ker so bili gasile tisti čas v kopeli.

Večerjala sta v "Londonu". —

Po večerji je pa Peržan odpotoval, ko ga je Stjepan Ivanovič premislil, ga je trikrat poljubil in celo zahitel po ruski navadi.

Ko je razumeval in čez nekaj časa sta oba sedela v najboljšem kabinetu hotela, pilha šampanjca in jedla.

Najboljši gost je razumeval in čez nekaj časa sta oba sedela v najboljšem kabinetu hotela, pilha šampanjca in jedla.

Visoki Peržan je razumeval in čez nekaj časa sta oba sedela v najboljšem kabinetu hotela, pilha šampanjca in jedla.

— Pozdravite Perzijo v našem imenu! Povejte ji, da jo ljubimo! Minulo je leto in štirje meseci.

Vladal je silen mraz — petindvajset stopinj — in ostra burja je brila.

Stjepan Ivanovič je hodil po ulicah s široko odpetim kožuhom in se jezil, da ga ni nihče sprečil in videl na njegovih prsih leva in solnce. Tako je vodil življenje v celo zahitel po ruski navadi.

— Potovljate Perzijo v našem imenu! Povejte ji, da jo ljubimo! Minilo je leto in štirje meseci.

Vladal je silen mraz — petindvajset stopinj — in ostra burja je brila.

Stjepan Ivanovič je hodil po ulicah s široko odpetim kožuhom in se jezil, da ga ni nihče sprečil in videl na njegovih prsih leva in solnce. Tako je vodil življenje v celo zahitel po ruski navadi.

— Potovljate Perzijo v našem imenu! Povejte ji, da jo ljubimo! Minilo je leto in štirje meseci.

Vladal je silen mraz — petindvajset stopinj — in ostra burja je brila.

Stjepan Ivanovič je hodil po ulicah s široko odpetim kožuhom in se jezil, da ga ni nihče sprečil in videl na njegovih prsih leva in solnce. Tako je vodil življenje v celo zahitel po ruski navadi.

— Potovljate Perzijo v našem imenu! Povejte ji, da jo ljubimo! Minilo je leto in štirje meseci.

Vladal je silen mraz — petindvajset stopinj — in ostra burja je brila.

Stjepan Ivanovič je hodil po ulicah s široko odpetim kožuhom in se jezil, da ga ni nihče sprečil in videl na njegovih prsih leva in solnce. Tako je vodil življenje v celo zahitel po ruski navadi.

— Potovljate Perzijo v našem imenu! Povejte ji, da jo ljubimo! Minilo je leto in štirje meseci.

Vladal je silen mraz — petindvajset stopinj — in ostra burja je brila.

Stjepan Ivanovič je hodil po ulicah s široko odpetim kožuhom in se jezil, da ga ni nihče sprečil in videl na njegovih prsih leva in solnce. Tako je vodil življenje v celo zahitel po ruski navadi.

— Potovljate Perzijo v naš